

עין משפט
גר מצוה
גר:

רנזו א ב מ"י פכ"ח מהל'
פדות הל' ו טור ח"מ
ס"י לח:
רנזו ג ד מ"י פ"ד מהל'
פדות הל' ו פסח לארין
קט טו"ש"ע ח"מ ס"י ז סעף
יג:
רנב ה ו ה"י פט"ו מהל'
טוען ונטען הל' ב
פסח פסין לה טו"ש"ע ח"מ
ס"י קמה סעף א:

רבינו גרשום

משליש עיריהן, כל
משלש'ת שלש'ת
הקרקע, שלשה אחין.
מזיעין את האחד, ששאלה
שנו: ואחד, שערד נביר;
מספרין, להעיד עתה על
מכאן: א' וא' י' וא' נ'
עדות. שכל מי ששערד
היה, או א' צמיד את א'
ובשר את א' העדות; ודו'
עדות אחת. והואיל כל
אחת משערד על מי נביר
או הוה או נביר או
אחר, כן אחיין ששערדן
היה, כולל על העדות
חוקה ודו' והאיל ודו' נביר
ארכשנו: על פ' שנים עדים
י'קם דבר. שכל ואל
אחד, כן השנים א' מספרין
אחד, שלש דבר; והנביר
דמיון א'קם צמיר א' חוקה
(דבר) איל, שערד אחר
אחד, א'קם למעט א'קם
עדות. שערד אחד כלבד אחר
נבנה: אלא שערד אמור
אחת נבנה. היינו שנים
מזיעין את אחר, כן שנים
שנים אמורין אחת כבישרה
אחד מעשרין להעדות
היא, כן מעדעל על נפא
אחת כלבד אמור שערד
אחד, כן נפא, כן נפא
אחת שערד אחד קשנה אלא
ידעת אחי א'קם א'קם
אחת אמור. שערד ארכשנו
נ' שנים אחי או אמור
שערדן אכלה נ' שנים
דו' חוקה; כן שערד לשערד
א' י'קם. אוניש מעדות
עדות אחת חוקה:

:63

יפרך ולימרו הנך קמאי
צבי דינא לאסודי אחי
אחינן דפרך צפרק כינא
הך (קמאי) כו' אגן לחיובי

משלשין ביניהם ^(ב)אשל
עמהם הרי אלו שלש
להזמה: **גמ'** מתני' ד
^(ג)א"ר יוסי כשהלך א
יוחנן בן נורי ללמוד ת
בן נורי אצל אבא חלמ
לו הרי שאכלה שנה ר

בכפני שנים שלישי"ב
יהי"ז זו חזקה אמר לו
ה"ה חזק"ע חולק בדבר זה
ולא חז"ל דבר ורבנן
מאמי עבדי ליה אילימ
ואתח בבגה ואחד אור
חז"ל דבר (6) וחז"ל עוד
שנים אומרים ארבע בגנ
חמים ואחד אומר א
חזקה מתקין לה ר"ג
אכלה ראשונה שלי
ואומר אכלה שניה ר
דהויא חזקה א"ל רב י
כשתא דקא מסהדי כ
תרווייהו בחדא
איכא למימר בין חמי
ראשונה: שלשה אחין
ואלו שלש עדיות וה

כל ההפוך דשיין דן מלש
 בן חורין ובפרק יט דבביר
 ולא חיי חמק' תתס' נמי
 בפסות' **א"ר** 'עמשי'
 דלון לר'ך לתקן כפירוס
 ובדקון ש' עדים היום ככל
 למחר חזק' עדים עממן
 דמ' חשיב חיי דבר אע"פ
 דק' דהכא חיי עדותן עדות
 שום דבר בעולם לך' הוי
 עדות מועיל לענין חוקה
 פי' פירי ודבר ש' חס' הוא:
 ש"שית' ב' פי' הקונט'
 באחד אומר אכלה חטים
 אה דא"י מאי פריך אלא
 דבר אמר דר' יהודה פריך אלא
 ר' אבהו אין שום אדם אומר
 חזא וגרלה לפרס דר"י יע'
 דלמחר דלחא חוקה אע"פ
 דמסבדי אלא מעשה אע"פ
 גמ' ורעיות' ושכית' היתה
 כ' י' אלא אכלה (ה) שית'
 היתה גוריה הי' דהיה
 מיהא אחזק' קא מסבדי
 ומשי'

הימים ואינה זריכה שנית
דדמיא להא דר' יהושע בן
זבא אחר זה וטעמא דר' יה
הדי והכא נמי מרזייהו אחר
הא ודאי לא מיהוי חזקה
ד' ה' ו' דמרזייהו אחזקה
מל שטתה וו כמו שפירשתי
אח שמא משהדי כשזה אומר
חם שלש שזה מעיד השני
: בין חטי' ושערי לאו אדר

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

ס. דהיינו אח לשנה אח לשנה ואחד עם
בנין: הרי אלו ג' עדיות. ולהכי כשר
י לא קמסיד האי ואין כאן שני עדים
ות אחת להומה. שאם הוזמו משלשין

צִיָּוִן וְגַם אֵין חֲזוֹמִין עַד שְׁחֹמוֹ סוּן:
גמ' מַהֲרִי דְחָשִׁי לִנִּי כְּמוֹת שֶׁל
 עֵדִים עֲדוֹת אַחַת לִשְׁלֹשׁ שָׁנֵי חֻזָּק: **דלא**
בר"ע. דְּלִרְעָה לֹא מַהֲנֵי עֲדוֹתָן כֻּלָּל
 הַוֹּחֵל וְכֵן אַחַד דָּא מַעֲדֵל עַל חֻזָּקָה
 שְׁלִימָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים אֵלֶּה עַל שְׁלֹשׁ
 חֻזָּקָה וְהֵינּוּ חֲזִי דְרַב: **אבא חלפתא.**
אבי חלפתא דר' יוֹסִי טַחֵם הֵינּוּ רַבִּי
 יוֹסִי בֶן חַלְפָּתָא: **שְׁהִיב ר"ע אומר**

דבר. על פי שנים עדים יקום דבר שלש
 ויחלס כל המזון ע"פ עדים השנים:
 ולא חזי דבר. כל כח וכת איהו מעדיה
 אלה על שלש ההוקה והיינו שלש
 דבר ולא דבר שלם האיל ואין שני
 עדים מעדיים על כל הג' שנים:
 הג' אילימא מעוטוי אחד כו'. בתם'
 ידו (דף נב): אמר ר' שערות שאמר
 אפי' אחת בגבה ואחת בכריסא:
 בכריסא. באותו מקום: חזי עדות
 הוא. דאין כלן אלה עד אחד לכל
 שיער ועד אחד אינו נאמן לעשותה
 עושנה למחיבה וקרא חזי דבר אחא
 למעוטוי שהרי דבר כחיו וחזי עדות
 למעוטוי לא אינטריך קרא דבהדיא
 כחיו לא יקום עד אחד וגו': אלה.
 האי דבר למעוטוי חזי דבר (י) דמי
 האי גזוזה כגון שנים אומרים (א) אחת
 בגבה ראיתו ולא בדקתו יותר ושנים
 אומרים אתו בדקתו מלפניה וראיתו
 אחת בכריסא ואי לא מיעוטא קדקרא
 דבר ולא חזי דבר לא היה לנו לפסול
 עדות או עדותו או שבר עליו מחלחל

ארי איין מנחשין כלל זה את זה אלף
בדקן מלפניה ובשעה אחת רלו ב'
אין לדיכא למימר שומא וינא השא
שערוס דבר אחד הוא איין מעינין
שאם נראה אחד היום מכאן ולמחר
נשר לשאון אמרינן שומא ינאו
ביחד וכל זאת וכת יכול לראות ב'
שכל כת עדות של חצי דבר מעינין
דולה אלף חצי סימני גדלות ראיו.
אין יכוין להיות כי אם בזה אחר
זה אינו יכול לראות של שנה
השנה שנייה בזה המלות הכלל ב'
דבר שלם בפני עצמו דעל כרחין כיון
ד הוא דאכא (למימר) אין קן למעט
נטיף למעטו דהיינו עדות דב' שערוס
אין ב' שנים שאם אומר אכלה חטין
אכלת שערוס היתה הכי וז חזקה.
לס ר"ג אלף מעסה כו. ר"ג לא היה
פורס לפנינו דין חטין ושעורין טעו
פירוש לא ידעו לא אומר אכלה חטין ואחד
אחות ב' שנים דקמסדה חצי מעסה
מיבעט אלף ס"ל לר"ג דה"ק רב יהודה
כפי מנהג עובדי אדמה ואחד אומר
מנהג עובדי אדמה ויכני שש שנים
לא ואמר לו שלשול כל הוא המנהג
חסיס זה את זה כלל וממ"ג כל אחד
ג. אין עדותס מנערסע עט שירלו
ר. לאע"ז דאמנא דקמסדה חצי אלף
אומר אכלה ראשונה מעשיה כו.
קראה אלף היכא דאחד אומר אכלה
זה ואלו זה מעדיס עט חזקה רשעה
הסס כו. וכוין לדיכא אלף דא אחד
שערוס אין לנו לחוש ולומר למא
יש על השלם שנים מה יש פסול (א)
בין קמח (א) חטס לקמח (א) שערוס:

מסורת הש"ס

(א) וסנהדרין כח. (ב) ביק. פ.
ומוסמחא ב"כ סינן. (ג) ביק
פ. סנהדרין ל'. דף פה.
(ד) רש"ל ח"י. (ה) נביא קמח,
לקמח. (ו) זיל במרמי.
(ז) ועידע תוס' סנהדרין פו.
דיה דבר ותוס' ביק מ. דייה
וישר.

תורה אור השלם

ו לא יקום עד אחד באיש
לכל עון ולכל חטאת בכל
חטא אשר יחטא על פי
שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר;
דברים יט טו

[illegible][illegible]